

Sygn. akt II K 305/20

PR Ds (...).2019

WYROK

7. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2022r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Kamila Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 3 listopada 2021r., 22 grudnia 2021r. i 16 lutego 2022r. sprawy:

1. **D. D. (1)**, s. A. i K. z d. P., ur. (...)

w Ś.

oskarżonego o to, że:

- w dniu 4 czerwca 2019 roku w Ś. przywłaszczył rzeczy ruchome znajdujące się w mieszkaniu przy ul. (...) w postaci: mebli o wartości 1.500 zł, akcesoriów RTV i AGD tj. telewizora marki S. o wartości 1.200 zł, dekodera o wartości 100 zł, pralki o wartości 200 zł, lodówki o wartości 100 zł, głośników o wartości 100 zł, kartonu z narzędziami elektronicznymi o wartości 50 zł, laptopa i monitora o wartości 200 zł, ładowarki indukcyjnej marki H. (...) o wartości 150 zł, telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 250 zł, oprogramowania W. (...) na płycie o wartości 400 zł, roweru marki M. o wartości 500 zł, jak i odzieży spakowanej w walizki oraz worki tj. dwa płaszcze materiałowe w kolorze szarym o wartości 600 zł, szare rękawiczki skórzane o wartości 160 zł, dziewięć par spodni o wartości 450 zł, kurtka zimowa 150 zł, cztery pary butów o wartości 500 zł, piętnaście koszulek o wartości 450 zł, dziesięć bluzek o wartości 400 zł, buty marki (...) o wartości 480 zł, kurtka zimowa o wartości 200 zł, pięć par spodni o wartości 340 zł, siedem sztuk bluzek o wartości 210 zł, dwie bluzy o wartości 200 zł, zestaw do manicure tj. lakiery i lampa o wartości 200 zł, gondola i spacerówka od wózka o wartości 400 zł, ubrania niemowlaka o wartości 300 zł, płaszcz zimowy o wartości 200 zł, cztery pary spodni o wartości 270 zł, sześć sztuk koszulek o wartości 150 zł, sześć bluzek o wartości 270 zł, trzy swetry o wartości 180 zł, kurtka zimowa marki (...) w kolorze czarnym o wartości 400 zł, kurtka sefszelowa czarna marki (...) o wartości 300 zł, kurtka marki D. koloru granatowego o wartości 300 zł, buty marki I. o wartości 400 zł, buty S. o wartości 400 zł, dwie sztuki koszul marki C. C. o wartości 800 zł, buty marki N. 200 zł, cztery pary spodni 400 zł, dziesięć sztuk t-shirtów o wartości 500 zł oraz ukrywał dokumenty w postaci między innymi świadectw, umów, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, czym działał na szkodę K. K. (2), I. W. oraz D. W., powodując straty o łącznej wartości 14.560 zł,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. **S. K.**, s. R. i E. z d. Z.,

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

- w dniu 4 czerwca 2019 roku w Ś., telefonicznie kierował wykonaniem czynu zabronionego D. D. (1) polegającego na przywłaszczeniu przez D. D. (1) rzeczy ruchomych znajdujących się w mieszkaniu przy ul. (...) w postaci mebli o wartości 1 500 zł, akcesoriów RTV i AGD tj. telewizora marki S. o wartości 1.200 zł, dekodera o wartości 100 zł, pralki o wartości 200 zł, lodówki o wartości 100 zł, głośników o wartości 100 zł, kartonu z narzędziami elektronicznymi o wartości 50 zł, laptopa i monitora o wartości 200 zł, ładowarki indukcyjnej marki H. (...) o wartości 150 zł, telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 250 zł, oprogramowania W. (...) na płycie o wartości 400 zł, roweru marki M. o wartości

500 zł, jak i odzieży spakowanej w walizki oraz worki tj. dwa płaszcze materiałowe w kolorze szarym o wartości 600 zł, szare rękawiczki skórzane o wartości 160 zł, dziewięć par spodni

o wartości 450 zł, kurtka zimowa 150 zł, cztery pary butów o wartości 500 zł, piętnaście koszulek o wartości 450 zł, dziesięć bluzek o wartości 400 zł, buty marki (...) o wartości

480 zł, kurtka zimowa o wartości 200 zł, pięć par spodni o wartości 340 zł, siedem sztuk bluzek o wartości 210 zł, dwie bluzy o wartości 200 zł, zestaw do manicure tj. lakiery i lampa

o wartości 200 zł, gondola i spacerówka od wózka o wartości 400 zł, ubrania niemowlaka

o wartości 300 zł, płaszcz zimowy o wartości 200 zł, cztery pary spodni o wartości 270 zł, sześć sztuk koszulek o wartości 150 zł, sześć bluzek o wartości 270 zł, trzy swetry o wartości 180 zł, kurtka zimowa marki (...) w kolorze czarnym o wartości 400 zł, kurtka sefszelowa czarna marki (...) o wartości 300 zł, kurtka marki D. koloru granatowego o

wartości 300 zł, buty marki I. o wartości 400 zł, buty S. o wartości 400 zł, dwie sztuki koszul marki C. C. o wartości 800 zł, buty marki N. 200 zł, cztery pary spodni 400 zł, dziesięć sztuk t-shirtów o wartości 500 zł oraz ukrywał dokumenty

w postaci między innymi świadectw, umów, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, czym działał na szkodę K. K. (2), I. W. oraz D. W., powodując straty o łącznej wartości 14.560 zł,

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. oskarżonego D. D. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 4 czerwca 2019r. w Ś., przywłaszczył rzeczy ruchome znajdujące się w mieszkaniu

przy ul. (...) spakowane w worki i walizki w postaci sprzętu

i akcesoriów AGD o łącznej wartości 1.000 zł, odzieży i obuwia o łącznej wartości

9.210 zł, zestawu do manicure w postaci lakierów i lampy o wartości 200 zł,

gondoli i spacerówki do wózka o wartości 400 zł oraz dokumentów w postaci aktów urodzenia, świadectw, certyfikatów i umów, czym działał na szkodę K. K. (2), I. W. oraz D. W. powodując szkodę o łącznej wartości 10.810 zł, tj. czynu z art. 284 § 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 k.k.

i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie na okres 2 (dwóch) lat,

II. oskarżonego S. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 4 czerwca 2019r. w Ś., telefonicznie kierował wykonaniem czynu zabronionego

przez D. D. (1) polegającego na przywłaszczeniu przez D. D. (1) rzeczy ruchomych znajdujących się w mieszkaniu

przy ul. (...) spakowane w worki i walizki w postaci sprzętu AGD

o łącznej wartości 1000 zł, odzieży i obuwia o łącznej wartości 9.210 zł, zestawu

do manicure w postaci lakierów i lampy o wartości 200 zł, gondoli i spacerówki do wózka o wartości 400 zł oraz dokumentów w postaci aktów urodzenia, świadectw, certyfikatów i umów, czym działał na szkodę K. K. (2), I. W.

oraz D. W. powodując szkodę o łącznej wartości 10.810 zł, tj. czynu z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie na okres 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. zasądza od oskarżonych D. D. (1)

i S. K. solidarnie na rzecz pokrzywdzonych K. K. (2), I. W. oraz D. W. kwotę 10.810 zł (dziesięć tysięcy osiemset dziesięć 00/100 złotych) tytułem obowiązku naprawienia szkody w całości,

IV. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w częściach ich dotyczących i wymierza im opłaty w kwocie po 60 zł.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 305/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	D. D. (1)	7.w dniu 4 czerwca 2019 r. w Ś., przywłaszczył rzeczy ruchome znajdujące się w mieszkaniu przy ul. (...) spakowane w	

		<p><i>worki i walizki w postaci sprzętu AGD o łącznej wartości 1000 zł, odzieży i obuwia o łącznej wartości 9 210 zł, zestawu do manicure w postaci lakierów i lampy o wartości 200 zł, gondoli i spacerówki do wózka o wartości 400 zł oraz dokumentów w postaci aktów urodzenia, świadectw, certyfikatów i umów, czym działał na szkodę K. K. (2), I. W. oraz D. W. powodując szkodę o łącznej wartości 10 810 zł tj. czyn z art.284§1 k.k.</i></p>	
2.	S. K.	<p><i>7.w dniu 4 czerwca 2019 roku w Ś., telefonicznie kierował wykonaniem czynu zabronionego D. D. (1) polegającego na przywłaszczeniu przez D. D. (1) rzeczy ruchomych znajdujących się w mieszkaniu przy ul. (...) spakowane w worki i walizki w postaci sprzętu AGD o łącznej wartości 1000 zł, odzieży i obuwia o łącznej wartości 9 210 zł, zestawu do manicure w postaci lakierów i lampy o wartości 200 zł, gondoli i spacerówki do wózka o wartości 400</i></p>	

		<i>zł oraz dokumentów w postaci aktów urodzenia, świadectw, certyfikatów i umów, czym działał na szkodę K. K. (2), I. W. oraz D. W. powodując szkodę o łącznej wartości 10 810 zł, tj. czyn z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 284§1 k.k.</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>S. K. od marca 2018 r. wynajmował I. W. mieszkanie przy ul. (...) w Ś.. Mieszkanie to zamieszkiwała I. W., jej konkubent K. K. (2) oraz jej córka D. W. z dzieckiem.</p> <p>Pismem z dnia 30 kwietnia 2019 r. S. K. wypowiedział I. W. umowę najmu mieszkania z miesięcznym terminem wypowiedzeniem. I. W. zwróciła się z prośbą o przedłużenie czasu na opuszczenie lokalu, ponieważ nie znalazła nowego mieszkania. S. K. odmówił, gdyż od 1 czerwca 2019 r. mieszkanie mieli zamieszkiwać nowi najemcy – O. S. i K. N..</p>	Zeznania K. K. (2)	2-3, 21-22, 281-284	
Wypowiedzenie umowy	k. 6-7		
Zeznania K. N.	11-12		

Zeznania I. W.	35-36, 43-44, 284-285		
Wyjaśnienia D. D. (1)	59-60, 268-270		
Zeznania O. S.	99-100		
Zeznania D. W.	104-105, 285		
Wyjaśnienia S. K.	110-111, 270-271		
Umowa najmu z 31 maja 2019 r	134-136		
S. K. przebywa za granicą. W związku z tym, że nie był w stanie przyjechać do Polski poprosił D. D. (1), aby odebrał klucze od mieszkania od wynajmującej I. W.. 31 maja D. D. (1) próbował się skontaktować z wynajmującą, jednak kobieta nie odbierała od niego telefonów, nie zastał również nikogo w mieszkaniu. Poinformował o tym S. K., który próbował skontaktować się z wynajmującą, jednak bezskutecznie. Po wielokrotnych telefonach i smsach, I. W. wysłała do S. K. wiadomość tekstową, w której poinformowała, że w poniedziałek (3 czerwca 2019 r.) zabierze z mieszkania swoje rzeczy. Przez kolejne dni pokrzywdzona nie odbierała telefonów, ani też nie kontaktowała się z oskarżonymi, nie	wyjaśnienia D. D. (1)	59-60, 268-270	

zwróciła również kluczy od mieszkania.			
Wykaz połączeń telefonicznych	72-85, 125		
wyjaśnienia S. K.	110-111, 270-271		
Wiadomości tekstowe	116-117		
Notatka urzędowa	126-131		
<p>W dniu 4 czerwca 2019 r. S. K. poprosił D. D. (1), aby przy pomocy ślusarza wszedł do jego mieszkania. W mieszkaniu pozostawione były rzeczy pokrzywdzonych w postaci mebli, sprzętu AGD oraz ubrania i dokumenty zapakowane w czarne worki na śmieci. Łączna wartość rzeczy zapakowanych w worki i walizki wynosiła 10810 zł. D. D. (1) sfotografował wnętrze mieszkania i wysłał zdjęcia S. K.. Poinformował go również o zmianie wkładki do drzwi oraz pozostawieniu kartki w drzwiach z numerem kontaktowym i prośbą o kontakt. Pokrzywdzeni nie skontaktowali się z oskarżonymi, w związku z czym S. K. przesłał smsa do I. W., w którym poinformował, że jeżeli nie odbierze worków z rzeczami do godziny 20:00, to zostaną one wystawione przed śmietnikiem. Po godzinie 20 S. K. skontaktował się</p>	Zeznania K. K. (2)	2-3, 21-22, 47-48, 52-53	

z D. D. (1) i poprosił, aby wyniósł rzeczy przed śmietnik. Kazał jednak zostawić w mieszkaniu meble oraz sprzęt AGD, albowiem były za ciężkie do samodzielnego wyniesienia. D. D. (1) z pomocą kolegi wyniósł rzeczy przed śmietnik i wysłał zdjęcia worków i walizek do S. K.. S. K. wysłał zdjęcie rzeczy stojących przed śmietnikiem I. W..			
Dokumentacja fotograficzna	28-34		
Zeznania I. W.	43-44		
Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	59-60		
Zeznania O. S.	99-100		
Wykaz połączeń telefonicznych	72-85, 125		
Zeznania D. W.	104-105		
Częściowo wyjaśnienia S. K.	110-111		
Wiadomości tekstowe	114-115		
Notatka urzędowa	126-131		
W mieszkaniu S. K. znajdował się również rower marki M. przechowywany przez pokrzywdzonych. Rower ten został wcześniej skradziony R. G. i w	Zeznania R. G.	94-95	

wakacje 2019 r. zwrócony został właścicielowi.			
wyjaśnienia D. D. (1)	56-90		
W dniu 1 października 2019 r. dokonano zatrzymania rzeczy znajdujących się w mieszkaniu S. K. należących do pokrzywdzonych w postaci mebli oraz sprzętu elektronicznego. Przedmioty za pokwitowaniem zostały zwrócone pokrzywdzonym.	Protokół zatrzymania rzeczy	14-19	
Zeznania K. K. (2)	21-22		
Zeznania I. W.	35-36		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
7. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w znacznej mierze zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Oskarżony, chociaż nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, to nie negował faktu wyniesienia pod śmietnik na prośbę S. K. rzeczy zapakowanych w worki i walizki należących do pokrzywdzonych.</p> <p>Oskarżony wskazał na towarzyszące zdarzeniu okoliczności, w tym fakt wypowiedzenia umowy najmu pokrzywdzonym, niemożliwości skontaktowania się z nimi w celu oddania rzeczy oraz potrzebie opróżnienia mieszkania z uwagi na zawarcie kolejnej umowy najmu przez S. K.. Wyjaśnienia wskazane przez oskarżonego w tej części były spójne, konsekwentne i logiczne. Potwierdzone zostały przez pozostałe dowody zgromadzone w sprawie, w tym wyjaśnienia S. K., zeznania K. N. i O. S. oraz zgromadzone dokumenty, w tym bilingi rozmów telefonicznych. W zakresie nieprzyznawania się do winy oraz wskazywanie, iż oskarżony uznał, iż w workach znajdują się śmieci i rzeczy porzucone przez pokrzywdzonych, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom</p>	

		oskarżonego, o czym szerzej w punkcie 2.2.
Częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	<p>Wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności i sposobu popełnienia czynu nie budzą wątpliwości i pokrywają się z pozostałym materiałem dowodowym. Oskarżony przyznał, że poprosił D. D. (1) o wyrzucenie rzeczy należących do pokrzywdzonych. Wskazał również powody swojego działania, niejako usprawiedliwiając swoje zachowanie. W tym zakresie Sąd uznał jego wyjaśnienia za wiarygodne. Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do jego przeświadczenia, iż rzeczy zostały przez pokrzywdzonych porzucone, o czym szerzej w punkcie 2.2.</p>	
Zeznania K. K. (2)	<p>Zeznania K. K. (2) Sąd w przeważającej części uznał za wiarygodne. Jedyne niezgodności w zeznaniach świadka dotyczą niemożności skontaktowania się pokrzywdzonych z oskarżonymi. Wskazać należy, iż analiza bilingów rozmów telefonicznych wskazuje, iż to pokrzywdzeni nie odbierali połączeń od oskarżonych, nie zaś odwrotnie. Gdyby pokrzywdzeni chcieli skontaktować się z</p>	

właścicielem mieszkania mogli do niego zadzwonić lub odebrać jego połączenia zarówno telefoniczne, jak również za pośrednictwem aplikacji M.. Zebrane dowody wskazują, iż tego nie zrobili, dlatego nie sposób uznać, że to pokrzywdzeni nie mogli skontaktować się ze S. K. i D. D. (1). Drobne nieścisłości pojawiają się również co do okoliczności wiedzy pokrzywdzonych na temat wymiany zamku do drzwi mieszkania oskarżonego. Pierwotnie świadek wskazał, iż nie wiedział o zmianie zamków, w kolejnych zeznaniach wskazał, że S. K. poinformował ich, że zamki zostały zmienione. W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, albowiem są spójne i logiczne oraz pokrywają się z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie. Sąd za wiarygodną uznał wycenę rzeczy i wykaz rzeczy pozostawionych w lokalu. Przedmioty jakie zostały wymienione są zwykłymi rzeczami, odzieżą, drobnym sprzętem elektronicznym. Ilość rzeczy wydaje się być zgodna z objętością worków i walizek jakie zostały sfotografowane.

Zeznania K. N., O. S.

Zeznania świadków Sąd uznał w całości za wiarygodne. Świadkowie

	<p>wynajmowali mieszkanie od oskarżonego S. K.. Wskazali, iż faktycznie w mieszkaniu znajdowały się meble i sprzęt należący do pokrzywdzonych, o czym byli poinformowani przez oskarżonego. Świadkowie zrelacjonowali to co zaobserwowali. Świadkowie nie są zainteresowani określonym rozstrzygnięciem w sprawie, obiektywnie przedstawili okoliczności związane z niniejszą sprawą. W świetle całokształtu materiału dowodowego oraz dyrektyw z art. 7 k.p.k. nie ma żadnego powodu, by kwestionować wiarygodność złożonych przez tych świadków zeznań.</p>	
Zeznania I. W.	<p>Zeznania I. W. Sąd w większości uznał za wiarygodne. Sąd odmówił jedynie wiary treści zeznań, w których pokrzywdzona wskazywała, że oskarżeni nie kontaktowali się z nią, że nie otrzymała żadnych wiadomości. Przeczą temu zarówno zgromadzone bilingi rozmów z numeru telefonu pokrzywdzonej, jak również wyjaśnienia oskarżonych oraz dołączone wydruki rozmów tekstowych z pokrzywdzoną. Sama pokrzywdzona wysłała smsa do S. K., że nie pozostawił jej wyboru i zabierze</p>	

	<p>rzeczy w poniedziałek. Wiadomość ta potwierdza, że pokrzywdzona miała kontakt z oskarżonym, jak również wiedziała, że nie może przechowywać dłużej rzeczy u oskarżonego w mieszkaniu.</p> <p>Sąd za wiarygodną uznał wycenę rzeczy i wykaz rzeczy pozostawionych w lokalu. Przedmioty jakie zostały wymienione są zwykłymi rzeczami, odzieżą, drobnym sprzętem elektronicznym. Ilość rzeczy wydaje się być zgodna z objętością worków i walizek jakie zostały sfotografowane.</p>	
<p>Zeznania R. G.</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne. Jego zeznania potwierdzają, że to on był właścicielem roweru, który znalazł się w posiadaniu pokrzywdzonych. Świadek nie jest związany z żadną ze stron, przedstawił wiadome mu okoliczności w sposób szczerzy i obiektywny, dlatego też Sąd dał im wiarę.</p>	
<p>Zeznania D. W.</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonej Sąd uznał za wiarygodne. Pokrzywdzona potwierdziła, że zamieszkiwała w mieszkaniu oskarżonego i że zostawione zostały w nim rzeczy zapakowane w worki i walizki. Sąd nie dał jednak wiary zeznaniom pokrzywdzonej, że umówiła się z oskarżonym,</p>	

	<p>że rzeczy mogą zostać przez tydzień lub dwa. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, oskarżony wielokrotnie kontaktował się z I. W., aby zabrała rzeczy, ona sama w wysłanym smsie wskazała, że zabierze rzeczy w poniedziałek. Pokrzywdzonym znana była więc wola właściciela mieszkania i nie sposób uznać, iż istniała między nimi umowa przechowania rzeczy. W pozostałym zakresie zeznania pokrzywdzonej korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne.</p>	
<p>Wykazy połączeń telefonicznych, notatka urzędowa</p>	<p>Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany prawem. Strony ich nie kwestionowały, Sądowi z urzędu nie nasunęły się żadne wątpliwości.</p>	
	<p>Dokumentacja fotograficzna, wiadomości tekstowe, umowa najmu, wypowiedzenie umowy</p>	<p>Zebrana w toku postępowania dokumentacja fotograficzna, dokumenty prywatne oraz wiadomości tekstowe potwierdzają przytoczone przez świadków okoliczności. Ich wiarygodność nie była podważana przez strony, Sąd również nie miał ku temu powodu.</p>
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>		

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia D. D. (1) i S. K.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie jakim nie przyznają się do zarzucanego im czynu i umniejszają swoją winę. Przede wszystkim nie sposób przyjąć, iż oskarżeni uznali, iż w workach oraz walizkach znajdują się śmieci oraz rzeczy porzucone przez pokrzywdzonych. Oskarżeni doskonale wiedzieli, że przedmioty te należą do pokrzywdzonych, że nie są to jedynie zbędne im rzeczy. Wskazuje na to fakt, iż nie tylko wielokrotnie próbowali skontaktować się z pokrzywdzoną, aby zabrała rzeczy, ale również po wyniesieniu rzeczy przed śmietnik D. D. (1) sfotografował pozostawione worki, a S. K. wysłał zdjęcie do pokrzywdzonej. Mieli zatem świadomość, iż przedmioty te nie zostały porzucone przez pokrzywdzoną. W smsach, wiadomościach, a też w wyjaśnieniach oskarżeni wskazywali, że prosili, ponaglali o zabranie rzeczy, a nie o posprzątanie lokalu, czyli	

		doskonale wiedzieli, że są tam rzeczy, a nie śmieci.	
1.1.	Zeznania E. K.	Sąd uznał, iż zeznania E. K. nie mają znaczenia dla ustalenia faktów niniejszej sprawy. Świadek w swoich zeznaniach wskazała, iż nic nie wie na temat niniejszej sprawy, jest matką oskarżonego, jednak już od 8 lat nie była w jego mieszkaniu. Świadek nie posiadała żadnej wiedzy na temat czynu objętego zarzutem.	
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1, 2	D. D. (2), S. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. polega na przywłaszczeniu sobie			

cudzej rzeczy ruchomej lub prawa majątkowego. Przedmiotem ochrony wskazanego przepisu jest mienie, a dokładniej własność lub inne prawa rzeczowe. Przywłaszczenie polega na tym, że sprawca w sposób bezprawny włącza do swojego majątku cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe i tak uzyskaną korzyścią dysponuje jak własną, bez zamiaru zwrócenia jej właścicielowi. Innymi słowy przywłaszczenie polega na postąpieniu z rzeczą tak jak właściciel, to znaczy rozporządzeniem nią jak swoją z wykluczeniem osoby uprawnionej. Przepięstwo przywłaszczenia jest przestępowem umyślnym, popełnionym w zamiarze bezpośrednim. W orzecznictwie wskazuje się, że do istoty zamiaru sprawcy nie należy dązenie do osiągnięcia korzyści majątkowej, czy też powiększenia swego majątku, gdyż sprawca może na przykład zniszczyć rzecz ruchomą, przez co jego majątek nie ulegnie powiększeniu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 13 sierpnia 2014 r., sygn. II AKa 213/14)

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwana na uznanie, że oskarżony

D. D. (1) zrealizował znamiona wskazanego przestępstwa przywłaszczenia, z tym jednak zastrzeżeniem, że w ocenie Sądu nie sposób uznać, że oskarżony przywłaszczył wszystkie rzeczy wskazane w akcie oskarżenia. W ocenie Sądu oskarżony przywłaszczył następujące przedmioty: laptop i monitor o wartości 200 zł, ładowarkę indukcyjną marki H. (...) o wartości 150 zł, telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 250 zł, oprogramowanie W. (...) na płycie o wartości 400 zł, zestaw do manicure tj. lakiery i lampę o wartości 200 zł, gondolę i spacerówkę do wózka o wartości 400 zł, jak i odzież tj. dwa płaszcze materiałowe w kolorze szarym o wartości 600 zł, szare rękawiczki skórzane o wartości 160 zł, dziewięć par spodni o wartości 450 zł, kurtkę zimową o wartości 150 zł, cztery pary butów o wartości 500 zł, piętnaście sztuk koszulek o wartości 450 zł, dziesięć sztuk bluzek o wartości 400 zł, buty marki (...) o wartości 480 zł, kurtkę zimową o wartości 200 zł, pięć par spodni o wartości 340 zł, siedem sztuk bluzek o wartości 210 zł, dwie bluzy o wartości 200 zł, ubrania niemowlaka o wartości 300 zł, płaszcz zimowy o wartości 200 zł, cztery pary spodni o wartości 270 zł, sześć sztuk koszulek

o wartości 150 zł, sześć bluzek o wartości 270 zł, trzy swetry o wartości 180 zł, kurtkę zimową marki (...) w kolorze czarnym o wartości 400 zł, kurtka sefszelową czarną marki (...) o wartości 300 zł, kurtka marki D. koloru granatowego o wartości 300 zł, buty marki I. o wartości 400 zł, buty(...) o wartości 400 zł, dwie sztuki koszul marki C. C. o wartości 800 zł, buty marki N. o wartości 200 zł, cztery pary spodni o wartości 400 zł, dziesięć sztuk T-shirtów o wartości 500 zł. Nie sposób jednak uznać, aby doszło do przywłaszczenia mebli oraz sprzętu i akcesoriów AGD, które pozostały w mieszkaniu S. K., jak również roweru, który nawet nie był własnością pokrzywdzonych.

Wskazać należy, iż do przywłaszczenia rzeczy w niniejszej sprawie doszło w chwili rozporządzenia rzeczami poprzez wyrzucenie ich na śmietnik a nie w chwili ich zatrzymania w mieszkaniu. Przedmioty, które zostały w mieszkaniu nie były w żaden sposób dysponowane przez oskarżonego, pokrzywdzeni byli wielokrotnie wzywani do ich zabrania. W związku z powyższym konieczna okazała się zmiana opisu czynu poprzez wyeliminowanie z jego opisu mebli, telewizora, pralki, lodówki,

głośników, dekodera, kartonu z narzędziami elektronicznymi oraz roweru marki M.. W ocenie Sądu oskarżony był świadomy, że przedmioty znajdujące się w workach i walizkach stanowią własność pokrzywdzonych i on nie jest uprawniony do rozporządzania nimi. Nie sposób uznać linii obrony oskarżonych, że uznali, że rzeczy te zostały przez pokrzywdzonych porzucone, że pokrzywdzeni chcieli wyzbyć się ich własności. Co prawda pokrzywdzeni w pewnym momencie całkowicie zaprzestali kontaktu z oskarżonymi, nie zabrali również rzeczy w umówionym terminie, niemniej jednak oskarżeni znali ich wolę tj. chęci zabrania rzeczy. Kierując się również doświadczeniem życiowym nie sposób uznać, iż oskarżeni faktycznie uznali rzeczy za porzucone, albowiem mieli wiedzę, że pokrzywdzeni nie są osobami majątnymi, w związku z czym z pewnością nie porzuciliby takiej ilości rzeczy wartościowych z zamiarem wyzbycia się ich własności. Nadto sfotografowanie wyrzuconych rzeczy i przesłanie zdjęcia I. W. potwierdza wiedzę oskarżonych o braku woli porzucenia rzeczy przez pokrzywdzonych.

W stosunku do oskarżonego S. K. uznać należy, iż kierował on wykonaniem czynu zabronionego tj. przestępstwem przywłaszczenia z art. 284 § 1 k.k. przez D. D. (1). Przedmiotem działania sprawcy kierowniczego jest zachowanie innej osoby, które stanowi wypełnienie znamion przestępstwa. Samo działanie sprawcy polega na sprawowaniu władztwa nad przebiegiem realizacji znamion czynu zabronionego przez osobę kierowaną w czasie jego wykonywania. Oskarżony S. K., chcąc pozbyć się ze swojego mieszkania rzeczy należących do pokrzywdzonych, polecił oskarżonemu D. D. (1) wyrzucenie rzeczy na śmietnik. D. D. (1) otrzymał od oskarżonego wskazówki co ma uczynić z rzeczami pokrzywdzonych, gdzie je umieścić. S. K. przekazywał mu konkretne instrukcje jego działania tj. sposób wejścia do mieszkania, następnie przekazanie informacji jakie rzeczy znajdują się w środku, a finalnie wskazanie, które rzeczy mają pozostać w mieszkaniu, a które należy wyrzucić. Nadto po wyrzuceniu wszystkich rzeczy S. K. otrzymał od D. D. (1) informację, że rzeczy zostały wyrzucone, jak również zdjęcie rzeczy

znajdujących się przed śmietnikiem. Wszystkie te okoliczności niewątpliwie wskazują, iż oskarżony kierował wykonaniem przez D. D. (1) czynu zabronionego z art. 284 § 1 k.k.

Z kwalifikacji prawnej przypisanych oskarżonym czynów Sąd wyeliminował art. 276 k.k., albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, iż D. D. (1) swoim zachowaniem zrealizował znamiona tego przestępstwa, a S. K. kierował jego wykonaniem.

Przestępstwo z art. 276 k.k. może zostać dokonane przez niszczenie, uszkodzenie, uczynienie bezużytecznym, ukrycie lub usunięcie dokumentu. Ukrywanie dokumenty polega na podjęciu tego rodzaju zachowań, w wyniku których dokument znajdzie się w miejscu znanym sprawcy, nieznanym natomiast osobom, którym przysługuje prawo do rozporządzania dokumentem (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r. sygn. akt III KK 403/11). Przestępstwa tego można dopuścić się umyślnie w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym, co oznacza, że sprawca musi mieć zamiar jego popełnienia to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość

jego popełnienia na to się godzi. W ocenie Sądu D. D. (1) nie miał zamiaru ukrycia dokumentów pokrzywdzonych, czy też jego usunięcia albowiem nie miał nawet świadomości, że dokumenty te znajdują się w walizkach lub workach na śmieci. Pokrzywdzeni nie informowali oskarżonych o zawartości walizek i worków, sam oskarżony nie przeglądał jego zawartości i chociaż mógł liczyć się z tym, że znajdują się tam przedmioty osobiste pokrzywdzonych, to jednak nie sposób wymagać, aby przewidywał, że pozostawione są tam ważne dla pokrzywdzonych dokumenty.

#X	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	1.	D. D. (2), S. K.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie jeśli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz			

dotychczasowy tryb życia
uzasadniają

przypuszczenie, że
pomimo umorzenia
postępowania sprawca
będzie przestrzegał
porządku prawnego, w
szczególności nie popełni
przestępstwa.

Warunkowego umorzenia
nie stosuje się do sprawcy
przestępstwa zagrożonego
karą przekraczającą 5 lat
pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wina
i społeczna szkodliwość
przedmiotowych czynów
przypisanych oskarżonym
nie są znaczne albowiem
wskazać należy na
okoliczności w jakich
doszło do zdarzeń w
dniu 4 czerwca 2019
r. Przede wszystkim
motywacja oskarżonych
wynikała z zachowania
samiych pokrzywdzonych,
którzy nie tylko nie
dotrzymali łączącej stron
umowy, ale też zupełnie
zignorowali oskarżonych i
próby kontaktu z nimi.
S. K. został postawiony w
problematycznej sytuacji,
gdyż zawarł umowę
najmu z nowymi
lokatorami, którzy nie
mogli się wprowadzić
zgodnie z umową,
albowiem w mieszkaniu
nadal pozostawały rzeczy
pokrzywdzonych.

Niemożliwość
skontaktowania się z
pokrzywdzonymi, jak
również niemożliwość
wywiązania się z
umowy z nowymi
najemcami niewątpliwie

zdegenerowała i oskarżonego i spowodowało, że działając impulsywnie uznał, że jedynym słusznym rozwiązaniem jest wyrzucenie rzeczy pokrzywdzonych. D. D. (1) rozumiejąc sytuację w jakiej znajdował się S. K., chciał pomóc znajomemu, dlatego też spełnił jego prośbę. Niewłaściwe zachowanie pokrzywdzonych było głównym bodźcem postępowania oskarżonych. Ich motywacja również nie może być oceniona nagannie, albowiem chcieli oni umożliwić zamieszkanie kolejnej rodzinie z dzieckiem. Sam S. K. naraził się na dodatkowe koszty związane z wynajęciem innego mieszkania dla O. S. i K. N. na czas kiedy nie mogli mieszkać w jego lokalu.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonych przestępstwa nie budzą wątpliwości, chociaż nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. Wskazać należy, że zgodnie z utrwalonym już orzecnictwem brak wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu nie oznacza, że warunkiem zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania jest przyznanie się oskarżonego do winy (zob.

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1985 r. sygn. akt RNw 17/85).

Wskazać należy, że zarówno D. D. (1) jak i S. K. prowadzą ustabilizowany tryb życia, dotychczas nigdy nie byli karani sędownie. Czyny ich są incydentem w ich życiu. Czyn przypisany każdemu z oskarżonych zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3, a więc górna granica zagrożenia karą za ten czyn umożliwia warunkowe umorzenie postępowania.

Stąd zasadnym było w ocenie Sądu umorzyć warunkowo przedmiotowe postępowanie na okres dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku na podstawie art. 67 § 1 k.k. W ocenie Sądu nałożony okres próby, jak również samo toczące się postępowanie, jest wystarczającą sankcją dla oskarżonych i zapewni przestrzeganie przez nich porządku prawnego.

#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. D. (1), S. K.	III	I.	Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. nałożył na oskarżonych obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych kwoty 10810 zł, stanowiącej wartość przywłaszczonych rzeczy.
7.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonych oraz ich możliwości zarobkowe Sąd zasądził od nich koszty sądowe w częściach równych wygenerowane w toku procesu, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonych z obowiązku ich ponoszenia.</p>	
<p>7.Podpis</p>		